

Novice.

Državni pravnik, kje si? Že zadnjič smo poročali o velikih sleparjih, s katerimi se hoče vložnike pri „Glavni posojilnici“ za njih denar oropati. Opozorili smo na razne zločine, ki se tako rekoč pred očmi oblasti izvršujejo in povedali smo, da spadajo pravi voditelji „Glavne posojilnice“ v ječu. Vsa likvidacijska komedija nima namreč drugačnega, nego da hoče te vodje „rešiti“. O „millionerju“ Predoviču smo že povedali, da je znal svoj denar na stran spraviti, tako da zdaj „nič“ nima. Drugi vodja in posojilničar Meglič pa je zdaj na grabil kolikor mogoče denarja in pobegnil. Vsi „voditelji“ prepisujejo svoje premoženje na žene, otroke in sorodnike. Končno pa bodejo morali v bogi mali ljudje skravato prihranjenim denarjem to slovensko-narodno lumparijo poplačati. Ali oblast tega ne vidi? Ali je državni pravnik svoje očale izgubil? Ali ne sme res na „moderni način“ ropati in goljufati ter pri temu še vlogo „narodnih mučenikov“igrati? . . .

Prvaški švindel. Ljubljanska prvaška „Kreditna banka“ dobila je glasom uradnih številk pretekli mesec 3.682.393 K vlog, dvignilo se je pa iz nje 4.919.815 K. To je dokaz hudega nazadovanja. Ali prvaški listi si znajo pomagati; — ednostavno poročajo, da se je vložilo 4.766.701 K, dvignilo pa 3.674.296 kron. S takim švindelom hočejo pravki ljudstvu pesek v oči metati!

Vseslovansko pohajkovanje. Z veliko zadovoljnostjo poročajo prvaški listi, da hoče mestno predstojništvo belogradsko napraviti večje „informativno“ potovanje. Pri temu pridejo „brati“ Srbi seveda tudi v „belo“ Ljubljano in se bodejo tam pri agentu Hribaru ob časi čvika navduševali za vseslovanske vzore . . . Človeka prime pravzaprav kašelj, ako to prvaško novico čita. Radovedni smo namreč v prvi vrsti, ali bode tudi „glavni urednik“ Milan Plut na obed povabljen; saj on je znan s Srbi in srbskim denarjem. Žalostno pa je, da Hribar ne bode mogel Srbe v vseh slovenskih jezikih v imenu „bratske prestolice slovenske bele Ljubljane“ pozdraviti. Kajti Hribar ni več župan in pozdravil bode Srbe v večjem v imenu banke „Slavije“ ali pa obmizja pri „Roži“ . . . Zanimivo je pa vendar, kaj Srbi v Ljubljani iščejo, kakšnih „informacij“ želijo. Ali hočejo slovensko časnikištvu izpozнатi? „Jutro“ naj vzamejo v roko! Ali hočejo občinsko gospodarstvo izpozнатi? Hribarjevi dolgori smrdijo že do Balkana! Ali hočejo gospodarsko organizacijo pogledati? Posetijo naj „Glavno posojilnico“ in „Agro-Merkur“. Mislimo, da hočejo Srbi v Ljubljani — meglo proučiti in te je skoraj toliko, kakor neumnosti v prvaških vrstah . . .

Obtobični kaplan. Kakor znano, je politikujoči kaplan Kopitar v Kočevju napravil narodnoško hujškarjo, ki je povzročila demonstracije. Končno se je celo slovenska cerkevna oblast zgrajala nad počenjanjem tega slovenskega kaplana in ga je odpoklicala ter v drugi kraj prestavila. Seveda so pričeli prvaški listi zdajkati in tarnati, kakor Jeremija na razvalinah. Kopitar je postal kar čez noč svetnik in muče-

nik pri slovenskih liberalcih. Kočevarji pa so bili sami razbojniki, itolovaji, morilci in anarhisti . . . Zdaj pa se čuje, da je vložilo c. k. državno pravništvo proti kaplanu Kopitarju tožbo po § 302 (kaz. zakon). Kako neki to, ako je Kopitar res tako nedolžen, kakor novorojenček? § 302 govori o ščuvanju proti drugi narodnosti. Radovedni smo, kaj bode iz te zadeve zraslo. Na vsak način pa se je zopet dokazalo, da je politični mladenič v črni sukni povod neprijetnim dogodkom. Cerkveni poglavari imajo pač prav, ako prepovedujejo duhovščini politiko!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Napredna zmaga. Vklub najhujši prvaško-klerikalni agitaciji pod vodstvom politikijočega župnika Zemliča dosegli so napredni možje v sv. Jurju na Pesnici lep uspeh. Pri občinskih volitvah, ki so se namreč p. kr. vrstile, zmagali so napredni naši somišljeniki na celi črti. Izvoljeni so bili: v III. razredu gg. Jos. Wressner (dosedanji župan, 60 glasov), Mih. Klug (57 glasov), nadučitelj Joh. Kobnig (56), Jos. Hauptmann (56); oddanih je bilo v tem razredu 67 glasov in so torej klerikalci komaj 10 glasov skupaj spravili. V II. razredu so bili izvoljeni gg. M. Hlade (20), P. Dappeler (20), Joh. Schautzer (19) in F. Walcher (18 glasov); oddanih je bilo v tem razredu 27 glasov. V I. razredu so bili izvoljeni gg. Fr. Wratschko in A. Wratschko, vsak z 7 glasovi; fajmošter Zemlič pa je dobil en celi glas. . . Tako je ta občina obdržala svoje napredno lice in Št. Jurjani so dokazali, da se ne pustijo od nobenih hujškarjev za nos voditi. Duhovniki naj skrbijo za duše, — posvetne stvari pa si bodejo kmetje že sami opravili. . . Čestitamo izvoljenim možem, čestitamo pa tudi vrlim naprednim volilcem, ki so na dan volitve rešili čast občine. Le takoj naprej!

Prvaška predznost. Iz Hrastnika se poroča: Pred tremi meseci prinesel je „Štajerc“ članek, v katerem je povedal, da nekateri od pravkov nahujškani delavci v „Kesselhausu“ sokolske vaje delajo in šnops pijejo, mesto da bi se za svojo dolžnost brigali. Kjer je služba v „Kesselhausu“ z veliko odgovornostjo vezana, napravilo je ravnateljstvo natančno preiskavo. Ta preiskava je dognala, da so bile „Štajerc“e“ trditve populoma resnične. Samoumevno se je moralno te nezaresljive „sokole“ od te odgovornosti polne službe odstraniti. Vsak drugi podjetnik bi jih sploh odpustil; rudnik pa jim je dal le drugo delo. Ali kjer v novem delu niso mogli sokolskih vaj obdržati, so raje zahvalili. Eden teh delavcev se je pa zopet na njegovo prošnjo nazaj sprejel . . . Zdaj pride pa najlepše: Prvaška učiteljčka Roš in Šentjur sta napravila impertinentni pis, v katerem so rudniško vodstvo na pobalinski način opsovali. Ta pis sta poslala občinskemu zastopu in župan Vodušek se je tako daleč spozabil, da je to fantaliko češkarjo prečital. Seveda se ni upal niti eden slovenskih odbornikov to spisano lumparijo zagovarjati. S takimi psovskami si prvaški hujškarji seveda ne bodejo pomagali. Zanimivo pa je, da si upata ravno učiteljčka Roš in Šentjur rudnik napadati. Kajti ravno

ta dva šolmaštra sta šele pred kratkom v neki zajemškem jeziku milo pri rudniku za „trinkali“ se je prosjačila. Podobna sta beraču, ki pobaše, knikoven se mu dà, za hrptom pa se priduša in fil za mkaže . . . Takšna je „možatost“ in „krepkus opravit slovenskih „sokolov“.

Prvaški „shod“ v sv. Lenartu slov. g Breznik Prvaški odršeniki v šentlenartskem okraju pale nauže sami čutijo, da jim kmetje hrbi Roška obracačajo in da se ne pustijo več od lig na dr Roškarjeve kakovosti za nos voditi. V svoj Med obupu kar divajo. Naš krasno uspeli shod Lenart „Vereinshausu“ je tej gospodi zadnje ostalič. Mož pameti zmešal. Kajti ta naš shod je bil prav zmeša iz raz kmeteckem volje. Prvaški hujškarji posso pač mislili, da bodejo naš shod razibili; taka šol tako daleč še nismo prišli, da bi nam ljudje imi sred Kramberger državljanke pravice jemali. Kjer le dob hujškarje iz našega zborovanja vun pometali, je na n so po zraku letali, kakor netopirji, zatekli so tega p k voditeljem laž-kmetske zvezje, da jim najpi to ne magajo. In res, pričeli so bobnati in bobnati po njem so sklicali za preteklo nedeljo v Arnušovo osvrsak nrijo „shod“. Po svojem listu so sicer vpili, način, bode shod „javen“ in „brez orožnikov“ in „veobiska, časten“. Kakor judovski kramarji so delali zvestno klamo in celo farški general dr. Tonče Koroštem k ter revolverski strelec Roškar sta oblubila, iznjivjiv prideta. In res, prišla sta! In „shod“ se je vrino svoj. A Bog se usmili, mislimo, da je bilo celo kn se šo rošča in Roškarja sram! Prišlo je pod Krasel kap bergerjevo komando nekaj fantičkov, mokrih nudobn ušesni in radovednih na „hec“, nekaj vbožnih ci g. klerikalcev denarno odvisnih možicov, nekce za žensk, ki so res mislile, da se gre „za vero“ in otrol mnogo otrok iz slovenske šole, ki se jih je En takih oštarijah duševno in telesno kvarji. Teno par tucatov oseb je tvorilo „shod“, ki se je. Dnevršil za zaklenjenimi vratmi in ta prid katerega ni smel noben napredni mož. Orožnikoritoži pa je bilo v trgu vse polno. Tako je zborovske šo Roškar-Breznikova stranka. Kaj se je na te učen shodu čenčalo, nam seveda ne moti spanja. Novi še farške laži odgovarjati, ni vredno. Mi klerikrat na cem prav iz srca njih veselje privoščimo. Doklembra bodejo take „shode“ obdržavali, toliko časa atschit bolj semešni nego nevarni. Resnih kmetej na ne bodejo zaslepili. Ti resni kmetje. Zat že davno izpoznavali, da vlada v klerikalni strani oče le laž in sleparja. In šentlenartski okraj postavl vsl z vsakim dnevom naprednejši! Na svodenje harja

Kje je zvijača? Kakor znano, hotela pa u Breznikova stranka naš kmetski shod v sv. Lga ob nartu razbiti. Mi pa te tičke poznamo in spremstili na vse pripravljeni. Naši reditelji so klemana kalnemu kravalu kmalu konec napravili. Kjer je takrat okrajno glavarstvo samo ob sebi poslal je b par orožnikov v sv. Lenart in ker so ti orodobil niki preprečili, da bi klerikalci po starci svoj kle navadi z nožmi mesarili, pisala je potem „Stražabil po da smo, v senci bajonetov“ zborovali. Obljubila. Po je potem, da bodejo klerikalci priredili v sev! J Lenart javni shod, ki bode vsakomur pristopeči in na kateremu bodejo z nami „obračunal“ lollžne. Ta klerikalni shod se je vršil preteklo nedelju se Ali kakšen je bil? Vršil se je za zaklenjenim O vratmi, v varstvu mnogoštevilnih žandarjev v za Ma kotni krčni Arnušovi! Mi „Štajercijanci“ nismu je za naš shod orožnikov klicali, klerikalci pa xo tu jih za svojega. Mi smo zborovali javno in slabec smel vsakdo priti in bi tudi vsakdo prosto be sedo dobil; klerikalne hujškarje smo le zato vrn drvrgli, ker so hoteli shod s škandalom razbiti ga t Klerikalci pa so le Breznikovcem, le svojim p seve tolinicom in tercijalom vstop dovolili; nobednem drugače misleči ni smel na njih shod. Tako soljke bille klerikalne oblube velikanska laž. Klerikrat kalc se bojijo slovenskih kmetov topil Roškar in Korošec zamoreta le za žandarji zbratiti, rovat! In ti ljudje hočejo nekaj o prostih služ pre dih govoriti. Pač dobro vedo, da bi jih ljudstva z mokro cunjo iz šentlenartskega okraja pognale se

Prvaki v sv. Lenartu se kažejo v vedenjam lepsi luči. Sramoto so pač že davno izgubili se Nekateri so kot rihtarji „kurfušerji“. Drugi smag obnošajo v snažni gostilni kakor svinjarji. Pvari z vaškim kaplanom je verouk deveta briga, karsslante že pozna na učencih slovenske šole, itd. Astral tudi drugače imajo prvaki a tem okraju mnogorao smole. Tako so si napravili pri sv. Lenart utaviti varno sodavice; pa jo jim je višja oblast prepo Z vedala. V nekem listjaku imajo stroje, iz nečo je

Jeza me tere . . .

Jeza škoduje, to že vem,
vedno ponižen in krotek sem;
hudé besede od mene ni bat,
ali neumnost po svetu se klati,
in se šopiri in se dere:
mene pa jeza tere . . .

Marioborski »Gospodar«
postaja vedno večji slepar!
Črni politiki služi maža,
ki jo imenujejo »Straža«!
»Narodni list« v Celju tam,
farba in laže, ne ve, kaj je sram!
In na Koroškem otročji »Mir«,
dela med domačini prepri,
meša od Kranjcev skuhani šmir.

Jeza me tere — čuda ni!
Ribi zavrela bi mrzla kri!
Laž se šopiri ob belem dnevu,
glava boli me v prvaškem guev!
Kje so časi brez boja in krik,
brez prvaškega strastnega vika?
Kje je resica? . . . Oh, že vem:
Dajte resnico — »Štajerc« sem!!

